

[Justitsministeren.]

adoptionssamråd, amtskommunale socialcentre, Københavns magistrat og Frederiksberg kommunes sociale udvalg, hvori man dels anmodede om orientering om alle afgørelser om godkendelse som adoptant (senere fulgt op af en anmodning om orientering vedrørende afgørelser om godkendelse af anbringelse af børn) og dels gav følgende henstilling om de retningslinjer, der burde følges i sager om godkendelse som adoptant:

»Med hensyn til de retningslinjer, der bør følges i sager om godkendelse som adoptant, bemærkes, at dette spørgsmål for tiden overvejes i justitsministeriets adoptionsudvalg, der kan forventes at ville afgive betænkning i løbet af nogle måneder.

Spørgsmålet om de fremtidige retningslinjer vil endvidere blive taget op i adoptionsnævnet.

Indtil videre vil nævnet finde det rigtigst, at de vejledende retningslinjer, der hidtil har været fulgt i undersøgelsesarbejdet af mødrehjælpen, plejehjemsforeningerne og direktoratet for Københavns børne- og ungdomsværn, fortsat følges af samrådene og socialcentre (magistraten og det sociale udvalg). Der kan bl. a. henvises til redegørelsen side 76-83 i den kommenterede adoptionslov, Juristforbundets Forlag 1974. Udover de dér nævnte vejledende retningslinjer har man i undersøgelsesarbejdet yderligere fulgt den regel, at adoptionssøgende, som i forvejen havde 3-4 adoptivbørn, kun burde godkendes som adoptanter, hvis familiens forhold var ekstraordinært gode.«

Man gjorde således ved cirkulærskrivelsen af 1. april 1976 opmærksom på, at retningslinjerne var foreløbige.

4) Adoptionsudvalgets betænkning III om godkendelse som adoptivforældre (nr. 775/1976) blev afgivet i slutningen af august 1976 og blev bl. a. udsendt til samtlige undersøgende og godkendende myndigheder og til de 3 organisationer, der har justitsministeriets autorisation som formidlere af udenlandske børn til adoption af danske adoptivforældre.

Der vedlægges et eksemplar af betænkningen (bilag 1) og af den pressemeddelelse (bilag 2), der blev udsendt af justitsministeriet i forbindelse med betænkningens offentliggørelse. Heraf fremgår betænkningens hovedindhold, herunder adoptionsudvalgets forslag til ændringer i de hidtidige retningslinjer.

Efter en foreløbig drøftelse i adoptionsnævnet blev spørgsmålet om de fremtidige retnings-

linjer om godkendelse som adoptivforældre på grundlag af betænkningen taget op på adoptionsnævnets møde med adoptionsamrådet den 7. og 8. oktober 1976, hvor der i alt væsentligt blev givet tilslutning til betænkningens synspunkter.

Spørgsmålet blev derefter på ny drøftet i adoptionsnævnet, og da disse drøftelser var afsluttet, anmodede nævnet den 28. oktober 1976 samtlige adoptionsamråd om, »at betænkningens retningslinjer med hensyn til kravene til adoptivforældre må blive lagt til grund som udgangspunkt for alle afgørelser, der træffes af adoptionsamrådet den 1. november 1976 og senere«. Der henvises til nævnets vedlagte cirkulærskrivelse (bilag 3), herunder til udtalelsen om, at det efter nævnets mening generelt må foretrækkes, at adoptivforældre er så unge som muligt, under forudsætning af at de i øvrigt opfylder de krav, der af hensyn til barnet må stilles bl. a. med hensyn til forholdets stabilitet.

5) Indførelsen af de ny retningslinjer betød ingen forandringer for så vidt angår de principielle hensyn, der er afgørende for spørgsmålet om godkendelse eller afslag. Der skete endvidere kun mindre væsentlige justeringer med hensyn til de krav, der vedrører en individuel bedømmelse af de adoptionssøgende (med hensyn til personlighed, fysiske og psykiske helbredstilstand, familiære forhold, adoptionsmotiv m. v.).

Derimod indebærer de ny retningslinjer en vis skærpelse med hensyn til de generelle krav, der kan konstateres uden nærmere undersøgelser (f. eks. krav med hensyn til alder, ægteskab og samlivsvarighed - om børneantal, se nærmere adoptionsnævnets cirkulærskrivelse af 18. marts 1977 (citeret nedenfor under punkt 16).

Det må dog understreges, at bortset fra maksimumsalderen for mandlige adoptanters vedkommende, der nedsattes i forhold til de hidtil gældende retningslinjer både ved anonym adoption af danske børn og ved adoption af udenlandske børn, så indebar skærpelsen af de generelle krav i alt væsentligt kun, at de retningslinjer, der hidtil havde været fulgt ved anonym adoption af danske børn, også skulle gælde ved adoption af udenlandske børn.

Hovedsynspunktet bag ændringerne var, at der under ingen omstændigheder kan stilles lempeligere krav til ansøgere om adoption af udenlandske børn end til ansøgere om adoption af danske børn.

Det bemærkes herved, at betænkningen ikke